

(၅၄)ကြိမ်မြောက် ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)ဘွဲ့နှင့်သဘင် ညစာစားပွဲအခမ်းအနားတွင်
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ပြောကြားသည်မိန့်ခွန်း

ရန်ကုန်မြို့

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၉)ရက်

ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)ရဲ့ (၅၄)ကြိမ်မြောက် ဘွဲ့နှင့်သဘင်အထိမ်းအမှတ် ညစာစားပွဲကို ကြွရောက်လာတဲ့ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးမျိုးသိမ်းကြီး၊ အမြဲတမ်း အတွင်းဝန်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်များ၊ ပါမောက္ခချုပ်များ၊ ပါမောက္ခများ၊ Associated Professor များ၊ lecturers များ၊ ဆရာကြီးများမှာ ဘွဲ့ယူပြီးတော့ ဆရာဝန်ဖြစ်လာမယ့် ဆရာဝန် သစ်လွင်ဆရာ၊ ဆရာမများအားလုံးကို မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)ရဲ့ ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဂုဏ်လည်းယူပါတယ်။

ဒီနေ့ဟာဆရာတို့အတွက်က အလွန်ထူးမြတ်တဲ့နေ့၊ တစ်သက်မှာဒါ မမေ့တဲ့နေ့ပါ။ 9th September 2017 (၅၄)ကြိမ်မြောက်ဘွဲ့နှင့်သဘင်မှာ ဆရာတို့ဘွဲ့ရခဲ့ပါတယ်။ ဒါဆရာတို့ဘဝ မှာ very auspicious day in your life ပါ။ ဒီနေ့ဟာ ဆရာတို့အတွက်က အလွန်အရေးကြီးတဲ့ နေ့ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဒီမှာဆရာတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမယ့် လမ်းဆုံ၊ လမ်းခွ ရောက်နေတာဖြစ်ပါတယ်။ you are now at the decision making cross road as what you should do ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆရာ၊ ဆရာမလို့ပဲခေါ်မယ်၊ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာက ဆရာဝန်/ဆရာဝန်မဖြစ်ပြီ သို့ပေမယ့် ဒီလိုကိုယ်ရဲ့ life မှာအရေးကြီးတဲ့ decision လုပ်မယ် ဆိုရင် senior ဆရာကြီးတို့ရဲ့ input တွေ အများကြီးလိုပါတယ်။ input ဆိုတာ ဆရာတို့က ဆရာဝန်ကြီးများ၊ retired ဆရာတွေဆီက အကြံဉာဏ်တွေယူရမယ်၊ မိသားစုနဲ့တိုင်ပင်ရမယ်၊ ဆွေမျိုးတွေနဲ့ တိုင်ပင်ရမယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများနဲ့ အားလုံးတိုင်ပင်ပြီးမှ ဆရာ တို့အနေနဲ့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားစေချင်ပါတယ်။ ဒီနေ့မှာ decision making မှားလို့ရှိရင် ဆရာတို့ life မှာ အများကြီးနစ်နာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့အပြင် ဆရာတို့ ဒီလိုဆုံးဖြတ် တဲ့အခါမှာ မိမိတို့အချင်းချင်းလည်းပါဝင်ပြီးတော့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပါ။ မိသားစုအနေနဲ့တိုင်ပင်ပါ။ ချက်ချင်း decision မလုပ်ပါနဲ့။ သေသေချာချာစဉ်းစားပြီးမှသာလျှင် မိမိတို့ဘာလုပ်မလဲ clinical field ကိုပဲသွားမလား၊ public health field ကိုပဲသွားမလား၊ ဘာလုပ်မလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ် ဖို့လိုပါတယ်။

ဆရာတို့ clinical field ကိုသွားမယ်ဆိုရင်လည်း ဆရာတို့မှာ different disciplines ရှိ တယ်။ medicine လုပ်မလား၊ OG လုပ်မလား၊ Eye လုပ်မလား၊ ENT လုပ်မလား ဒါတွေကို အေးအေးဆေးဆေးစဉ်းစားပါ။ အကယ်၍ public health field ကိုသွားမယ်ဆိုရင်လည်း public health မှာပဲ a lot of sub-disciplines ရှိပါတယ်။ clinical epidemiologist လည်းလုပ်လို့ရပါတယ်။ public health epidemiologist, NCD epidemiologist, occupational epidemiologist, statistician ကအစ policy analyst အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဆရာတို့သေသေချာချာစဉ်းစားပါ။ ဒါအလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အကယ်၍ ဒီလို clinical field ကိုလိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း ဆရာတို့ ဒီမှာထိုင်နေတဲ့ ဆရာကြီးတွေလို ပါမောက္ခချုပ်တွေ၊ associate professor တွေဖြစ်မယ်၊ lecturer တွေဖြစ်မယ်၊ public health field ကိုလိုက်မယ်ဆိုရင်လဲ ဆရာတို့ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်၊ အမြဲတမ်းအတွင်းဝန်၊ ဝန်ကြီးကအစ အကုန်လုံးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သို့သော်ဒီနှစ်ခုက interchangeable ပါ။ ဆရာတို့ သေသေချာချာ အေးအေးဆေးဆေး စဉ်းစားပါ။ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်ဘွဲ့ယူခဲ့တာကတော့ (၉)ကြိမ်မြောက် 9th Graduation ပါ။ ဒီလိုနေ့မှာ first December 1972 မှာ ကျွန်တော်ဘွဲ့ရခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတို့လိုပဲ ကျွန်တော်တို့ (December 1973) မှာ အလုပ်စလုပ်ပါတယ်။ လုပ်တဲ့အခါမှာ မည်သူသည် ဘာဖြစ်သွားမလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိနိုင်ပါဘူး။ အခုလည်းဒီမှာထိုင်နေတဲ့ ဆရာ/ဆရာမအနေနဲ့ မည်သူသည်ဘာဖြစ်သွားမလဲ၊ တချို့သည်နိုင်ငံခြားကိုသွားမယ်၊ တချို့သည် ပြည်တွင်းမှာပဲ နေမယ်၊ တချို့သည်နိုင်ငံခြားနှင့် ပြည်တွင်းကူးသန်းပြီးလုပ်မယ်၊ တချို့သည် ဆရာဝန်မလုပ်ပဲ အခြား different field မှာလုပ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဘယ်သူမှမသိနိုင်ပါဘူး။ nobody can predict the destiny in your life ပါ။ destiny ကို မှန်မှန်ရဖို့အတွက်က decision ကို ကောင်းကောင်း သေချာစဉ်းစားစေချင်ပါတယ်။ ဒါဘာကြောင့် ကျွန်တော်ပြောလဲဆိုရင် ကျွန်တော် classmates တွေလဲ အမျိုးမျိုးဖြစ်သွားကြပါတယ်။ အချို့ အလွန်ချမ်းသာတဲ့လူဖြစ်သွားတယ်။ clinical field မှာလည်း ကြီးပွားတဲ့လူတွေရှိတယ်။ public health မှာလည်း ကြီးပွားတဲ့လူတွေရှိတယ်။

သို့သော်လည်းဒီနေ့မှာ ဆရာတို့ ကောင်းကောင်းစဉ်းစားပြီးမှ ဒီဘက်ကိုကူးပါ။ Which direction would you like to go? ဒါကို သေသေချာချာစဉ်းစားစေချင်ပါတယ်။ သေသေချာချာ စဉ်းစားတိုင်ပင်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ကြပါလို့ ဆရာအနေနဲ့ပြောချင်ပါတယ်။ ဒီလိုပြောခြင်းကလည်း ဆရာအနေနဲ့ အလွန်ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာအနေနဲ့က ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနမှာ (၁၇) နှစ်လုပ်တဲ့ experience တွေ၊ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ အရှေ့တောင်အာရှဒေသဆိုင်ရာရုံးမှာ

(၁၆)နှစ်ကျော်လုပ်လာတဲ့ experience တွေကို မူတည်ပြီးတော့ ကျွန်တော်အဲလိုပြောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ decision making က အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်အနေနဲ့ personally ပြောစေချင်တာက ဆရာတို့အနေနဲ့ ဆရာဝန်အလုပ်ကိုတော့ မစွန့်လွှတ်စေချင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ဆရာတို့ (၇)နှစ် (၇)မိုး ပညာသင်ပြီး a lot of stress, a lot of sleepless nights တွေ ကျော်ဖြတ်ပြီးမှ ဆရာဝန်ဖြစ်လာတဲ့အတွက် ဒီဆရာဝန်အလုပ်ကိုတော့ မစွန့်လွှတ်စေချင်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း ဒီနေရာမှာတစ်ခုပြောချင်တာက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် ဆရာဝန်တစ်ဦးရဲ့ အဓိကလိုအပ်ချက်သည် ဘာလဲဆိုလို့ရှိရင် ကျင့်ဝတ်ပါ၊ ဆရာဝန်ကျင့်ဝတ်ပါ၊ medical ethics ပါ။ ဒီ ethics ကိုတော့ ဆရာတို့ အသက်ထက်ဆုံး ဆရာဝန်ဆိုတဲ့ doctor ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုတပ်တဲ့ကာလပတ်လုံး ဒီ medical ethics ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှိအောင် ensure လုပ်ပါ။ ဒါကိုကျင့်ကြံပါ။ တူသောအကျိုးပေးမှာပါ ဒါအလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက်သည် မည်သို့ပင်တော်စေကာမူ if the person is unethical ဆိုရင် life မှာအလကားပါ။ တတ်နိုင်သမျှ ethics ကို ဆရာတို့ကျင့်ကြံစေချင်ပါတယ်။ ဒီလို ethical ဖြစ်ဖို့ကိုလည်း ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဝန်ကြီးစဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)၊ ပါမောက္ခချုပ် ဆရာဇော်ဝေစိုးတို့နဲ့ တိုင်ပင်တယ်၊ တိုင်ပင်ပြီးတော့ medical ethics ကို first MBBS ကစပြီးတော့ throughout the scholastic year မှာ သင်ဖို့လုပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ၁၉၆၆ ခုနှစ်ကနေ ၁၉၇၃ ခုနှစ်ထိ ဆေးကျောင်းမှာ (၇)နှစ်တိတိ တက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီ ethics ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ လုံးဝမသင်ခဲ့ရပါဘူး။ ခေါင်းထဲမှာလည်းမရှိပါဘူး ethic ဆိုတာ၊ အဲလိုအခြေအနေပါ။ ကျွန်တော်တို့က ယခုအချိန်မှာ ဒီအခြေအနေမျိုးကို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ကံကောင်းတာကတော့ ကျွန်တော် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းမှာ St. Patrick နဲ့ St. Paul ကျောင်းမှာနေတဲ့အတွက် moral civic education အများကြီး သင်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲတော့ ဆရာတို့အနေနဲ့ ဒီနေ့မနက်မှာဆိုလို့ရှိရင် ဆရာတို့ဘွဲ့ယူတယ်။ Hippocratic oath ဆရာဝန်ကျင့်ဝတ်ကို ဆရာတို့ရွတ်ဖတ်တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ရွတ်ဖတ်ခဲ့ရတာဘဲ၊ ရွတ်ဖတ်ပြီး ခေါင်းထဲမှာဘာမှမရှိတော့ဘူး။ ဘာမှတ်မိလည်းဆိုတော့ သမားဟူးရားကြီးများ ဒီစာလုံးပဲ ကျွန်တော်မှတ်မိတယ်။ ကျန်တာဘာမှမမှတ်မိဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ we have to remind ourself မကြာမကြာ remind လုပ်ပါ။ ကျွန်တော့် ရုံးခန်းအပြင်မှာဆိုရင် medical ethics လည်း ကပ်ထားပါတယ်။ သူနာပြု ethics တွေလည်း ကျွန်တော် ကပ်ထားပါတယ်။ ရုံးခန်းကိုလာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ဒါကိုဖတ်စေခြင်းအားဖြင့် အမြဲတမ်းကိုယ့်ဟာကို

remind လုပ်ပါတယ်။ we have to remind ourself again and again မေ့သွားမှာစိုးလို့၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က လုပ်တဲ့အလုပ်သည် ethical ဖြစ်ရမယ်။ unethical decision မလုပ်ရဘူး။ မဖြစ်အောင်လို့ အမြဲကိုယ့်ကို remind လုပ်နေရပါတယ်။ ဒါအလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ကတော့ moral နဲ့ civic duty အလွန်အရေးကြီးပါတယ်ဆိုတာကို ပြောလိုပါတယ်။ ဆရာတို့မေ့စေချင်ပါတူး။ ကျွန်တော် ထပ်လောင်းပြီးပြောပါတယ်။ များသောအားဖြင့် ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီးတော့ ငါဆရာဝန်ဖြစ်ပြီလို့ လက်ခမောင်းခတ်ပြီးတော့နေလို့မရပါဘူး။ ethics ကို အမြဲခေါင်းထဲမှာ ထားစေချင်ပါတယ်။ ဒါအလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ဆရာတို့လည်းဒီမှာကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆေးကျောင်းတက်တုန်းကတော့ ကျောင်းလခဟာ (၁၅)ကျပ်ပါပဲ၊ scholarship/stipend က (၇၅)ကျပ်တည်း ကျွန်တော်တို့က၊ ဒီမှာဆရာတို့က (၁)လကို (၈၀၀)ကျပ်နဲ့ ဆရာဝန်ဖြစ်လာတယ်ဆိုတော့ ဘယ်နိုင်ငံမှ ဒီလို တစ်လ(၈၀၀)ကျပ်နဲ့မရပါဘူး။ အမေရိကမှာ သောင်းနဲ့ချီပါတယ် တစ်နှစ်တစ်နှစ်ပေးရတာ၊ ဆရာတို့က (၈၀၀)ကျပ်တည်းနဲ့ ဒီလိုသင်နိုင်တယ်ဆိုတာက ခေတ်အဆက်ဆက်ကရှိတဲ့ အစိုးရ နိုင်ငံတော်အစိုးရအားလုံးကိုလည်း ဆရာတို့အနေနဲ့ ကျေးဇူးတင်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒါအလွန်အရေးကြီးတဲ့ ကျေးဇူးတင်ထိုက်တဲ့သူကို ကျေးဇူးတင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ထို့အပြင် ဆရာတို့ကိုသင်ကြားပေးတဲ့ ဒီမှာထိုင်နေတဲ့ ဆရာတွေ၊ professor, AP, lecturer တွေရဲ့ ကျေးဇူးကိုလည်း ဆရာတို့လုံးဝမေ့ပါနဲ့ ဒီမှာထိုင်နေတဲ့ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများ သင်လိုသာလျှင် ဆရာတို့သည် ပညာရပြီး ဆရာဝန်ဖြစ်လာတဲ့အတွက် ဒီဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးများသည် တစ်သက်လုံးဆရာဖြစ်ပါတယ်။ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများကို ကျွန်တော်တို့ ချစ်ကြောက်၊ ရိုသေရပါမယ်။ ဒီဆရာကြီးတွေရဲ့စကားကိုလည်း တစ်သက်လုံး ဆက်လက်ပြီးတော့ နားထောင်စေချင်ပါတယ်။ ဒါအလွန်ကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကျန်းမာရေးနှင့်အားကစားဝန်ကြီးဌာနအနေနဲ့ quality medical graduates တွေ ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးတယ်။ ethically minded, fully committent, technically savvy ဖြစ်တဲ့ ဆရာဝန်တွေကို ကျွန်တော်တို့ရအောင်လုပ်နေပါတယ်။ ဒါအလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

ကမ္ဘာမှာ ကျွန်တော်တို့ဆရာဝန်တွေ လက်မထောင်နိုင်ပါတယ်။ အမေရိက၊ UK ၊ Australia မှာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ဆရာဝန်တွေဟာ cardiologist တွေ၊ radiologist တွေ၊ nephrologist တွေ ဖြစ်သွားတာအများကြီးရှိပါတယ်။ ဒီထဲမှာထိုင်နေတဲ့သူတွေ မဖြစ်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ပါဘူး၊ အများကြီးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ သေသေချာချာကြိုးစားစေချင်ပါတယ်။

အဓိကကတော့ ကိုယ့်ကိုသင်ပေးတဲ့ ဆရာကြီးများရဲ့ ကျေးဇူးကိုလုံးဝမမေ့စေချင်ပါဘူး။ ဒါ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဒီ (၅၄)ကြိမ်မြောက်မှာဆိုရင် ဆရာတို့ (၅၅၆)ယောက် ဆရာဝန်တွေဖြစ်သွားပါတယ်။ ဘွဲ့လွန်ဒီပလိုမာက (၄၁)ယောက်ပေးတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ M.Sc က (၁၈၆)ယောက်၊ PhD (၇)ယောက်နဲ့ ဆေးလက်တွေ့ပါရဂူ Doctor of Medical Science (၃၆)ယောက်ပေးတယ်လို့ပြောပါတယ်။ ဒါအလွန်ကောင်းတဲ့လက္ခဏာပါ။ ကျွန်တော် တို့တိုင်းပြည်မှာ human resource for health က အလွန်လိုနေပါတယ်။ ဒီလိုထွက်ပေါ်လာတဲ့ human resource က ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက်အလွန်ကောင်းတဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။ ရာဇဝင်အနေနဲ့ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီဆေးကျောင်းကနေ ဆရာဝန်စုစုပေါင်း (၁၈,၄၆၆)ယောက်ကို လေ့ကျင့်သင်ကြားခဲ့ပြီးတော့ ဘွဲ့လွန်ဆေးပညာရှင် ပေါင်း (၅,၃၃၄)ဦးမွေးထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးကိုလည်း ဆရာတို့အနေနဲ့က appreciate လုပ်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီကျောင်းတော်ကြီးက ကျွန်တော်တို့ကျောင်းတက်တုန်းကလည်း ဒီလိုပုံစံ တိုင်းပါပဲ။ ဒီကျောင်းကြီးက ဘာမှမပြောင်းလဲပါဘူး။

အဲဒီတော့ ဆရာတို့ကိုနောက်တစ်ခု ကျွန်တော်ပြောချင်တာကတော့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအလယ် မှာ မြန်မာဆေးပညာရှင်များ၊ မြန်မာပြည်သူ့ကျန်းမာရေးပညာရှင်များက ဘာလဲ၊ ဘယ်လို လူမျိုးလဲဆိုတာကို ပြစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆိုလိုတာကတော့ ဆရာတို့ လက်မထောင်ပြီး တော့ ငါတို့သည် ဗမာဆရာဝန်တွေ ဘယ်လောက်တော်တယ်ဆိုတာကို ပြစေချင်ပါတယ်။ အဲလိုပြဖို့အတွက်ကိုလည်း ဆရာတို့ကြိုးစားကြကြပါ။ ဒီကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျွန်တော် world federation of medical education ရဲ့ global standard ကို ပြည့်မီဖို့အတွက် quality management ၊ quality assurance ကို ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)၊ ပါမောက္ခချုပ် ဆရာဇော်ဝေစိုးတို့ ပါမောက္ခတွေအကုန်ပေါင်းပြီးတော့ ကျန်းမာရေးလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေး မှူးချုပ် ဒေါက်တာတင်တင်လေး၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်တို့၊ ဆရာတင်ထွန်းတို့ အကုန် ဦးဆောင်ပြီးတော့ လုပ်နေပါတယ်။ အခု နောက်မှထွက်ပေါ်လာမယ့် ဆရာဝန်များသည် အရင် ကထွက်ပေါ်လာတဲ့ ဆရာဝန်များထက်တော်အောင် ကျွန်တော်တို့လုပ်နေပါတယ်။ အခုလည်း ဆရာဝန်အရေအတွက်က လျော့တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ quality teaching ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံရဲ့ ရှေ့အလားအလာက medical field ဆိုရင်တော့ တော်တော် လေးကောင်းတယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ ဒီဆောင်ရွက်ချက်တွေ အားလုံးဟာ မည်သူ့အကျိုးရှိမလဲ လို့ မေးစရာရှိပါတယ်။ ပါမောက္ခလည်း အကျိုးမရှိဘူး၊ Rector လည်းအကျိုးမရှိဘူး၊ ကျွန်တော်

လည်း အကျိုးမရှိပါဘူး၊ အကျိုးရှိတာကတော့ ပြည်သူလူထုများပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြည်သူလူထုတွေ၊ အထူးသဖြင့် တောရွာတွေမှာရှိတဲ့ လူထုတွေက They will be receiving quality treatment, quality medical care ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကောင်းပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ under graduate as well as post graduate medical education တွေမှာ reform တွေ လုပ်နေပါတယ်။ ကောင်းတဲ့အလားအလာရှိပါတယ်။ နောက် 4th medical education seminar မှာလည်း ကျွန်တော်တို့က post graduate teaching ကိုဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဘာတွေပြင်မလဲဆိုတာ curriculum review တွေအကုန်လုပ်တယ်။ teaching method တွေအကုန်ပြောင်းနေပါတယ်။ ဆိုလိုတာက နောက်ထွက်ပေါ်လာမယ့် ဆရာဝန်များသည် ယခုထွက်ပေါ်လာမယ့် ဆရာဝန်တွေထက်ပိုတော်ရမယ်။ ဆရာတို့သည် ကျွန်တော်တို့ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာ ဆရာဝန်ဖြစ်တဲ့အချိန်က knowledge နဲ့ ဆရာတို့အချိန်နဲ့ တခြားဆီပါပဲ။ "Your knowledge is far better than knowledge that we have during our time" အဲဒါတွေရှိပါတယ်။ နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ကတော့ ယနေ့ဘွဲ့လက်မှတ်ယူပြီး၊ ယခုညစာစားပွဲမှာတက်ရောက်တဲ့ ဆရာဝန် ညီငယ်/ညီမငယ်များဟာ ရှေ့လောကခရီးမှာ ဘေးရန်ကင်းပြီး အောင်မြင်ပါစေကြောင်း၊ ကျန်းမာပါစေကြောင်း ကျွန်တော်အနေနဲ့ဆုတောင်းရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်။